

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta právnická
Katedra občanského práva

P o s u d e k
diplomové práce Kateřiny Burianové

„Omezení svéprávnosti“

Předložená diplomová práce o rozsahu 49 stran vlastního textu s úvodem, závěrem, resumé v anglickém jazyce a poznámkovým aparátém je členěna do 7 základních částí., dále do kapitol.

Autorka zvolila aktuální téma vzhledem k tomu, že institut omezení svéprávnosti doznal v novém kodexu soukromého práva (zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník) významných změn oproti úpravě předchozí (zákon č. 40/1964 Sb.). Úvodem je možno konstatovat, že cíl práce, jak jej vymezila v úvodu i závěru, totiž „deskripce a analýza“ se diplomantce v zásadě podařilo naplnit.

Diplomovou práci lze považovat za vhodnou prolegomenu ke studiu dané problematiky. Autorka hojně využívá doktrinální zdroje (byť samy o sobě omezené) a četnost jejích odkazů na převzatý pramen je značná. Kvituji, že připomíná relevantní judikaturu. Získané (převzaté) poznatky komentuje, podrobuje je rozboru (někdy i kritice). Autorka se nedopouští věcných nesprávností či zaznamenaníhodných nepřesností. Vzhledem k tomu, že předmětem výkladu je nová, dosud v právní teorii i praxi ne zcela zažitá úprava, nelze ani autorce vyčítat, že práce obsahuje jen skromnější (ale dobré) úvahy de lege ferenda. Částečná kritika některých aspektů současné úpravy, uvedená v závěru práce, je správná.

Obsahově úroveň práce hodnotím z hlediska sledovaného cíle jako výbornou. Zabývá se problematikou v podstatě komplexně (beru v úvahu, že podrobný výklad všech v úvahu připadajících oblastí, v nichž omezení svéprávnosti člověka přichází v úvahu je limitováno rozsahem diplomové práce). Velmi zdařilý je úvod do problematiky historickým exkursem, dále pak vymezením základních pojmů (právní jednání, svéprávnost, duševní porucha; pozornost by si jistě zasloužil i výklad pojmu „hrozba závažné újmy“). Autorka samozřejmě nepominula procesní úpravu řízení o omezení svéprávnosti podle zákona č. 292/2013 Sb., bez níž se výklad neobejde.

Po formální stránce lze rovněž práci hodnotit pozitivně. Kvituji samostatnou práci při excerpci literatury i judikatury tuzemské justice, více pozornosti mohlo být věnováno judikatuře Evropského soudu pro lidská práva. Práce je vyvážená, systematicky dobře členěná, přehledná. Shromážděný materiál traktuje autorka uměřeným, věcným a velmi srozumitelným způsobem, užívá právní dikci i frazeologii, vyvarovala se beletristických manýr. Zbytečnou kaňkou na jinak bezvadné práci jsou gramatické chyby (str. 13 – děti měli, str. 29 – nesvéprávný není způsobilí, str. 51 – osoby činili, nacházeli, str. 55 – osoby zastávali).

Při hojných odkazech na prameny, které respektují citační normu, jsem neshledal nekorektní převzetí textu jiného autora bez příslušného odkazu (pokyn děkana č. 23D/2011 ze dne 2.8.2011, kterým se stanoví postup při ověřování originalnosti vysokoškolské kvalifikační práce – prověřeno antiplagiátorským programem THESES). Některé odkazy však jsou však obsoletní; jako příklad poslouží za jiné např. pozn. pod čarou č. 24 i 25, které neodkazují na žádný originální názor či poznatek zveřejněný v díle jiného autora (to, že zákon č. 40/1964 Sb. měl 510 paragrafů, nevymyslel Melzer).

Poznámkový aparát je třeba hodnotit rovněž pozitivně.

Závěr: Diplomovou práci hodnotím jako **velmi dobrou a doporučuji ji k obhajobě.**

Při disputaci se diplomantka zaměří na výklad omezení člověka ve vztahu k lékařským službám. Zodpoví rovněž otázku, zda může správní orgán při svém rozhodování posoudit jako předběžnou otázku nesvéprávnosti člověka.

V Plzni dne 15.5.2016

JUDr. Alexander Šíma
vedoucí diplomové práce

